

Ariëns krijgt waar hij recht op heeft

Crispijn Ariëns heeft zaterdag de Bartlehiem Skeelertocht gewonnen. In een zinderende finale schudde hij in de straten van Hallum zijn laatste concurrent Jouke Hoogeveen van zich af en kwam na honderd kilometer solo over de streep.

BRAM BURUMA

Hallum Ariëns kreeg met de solo- overwinning waar hij recht op had. In de langste en zwaarste skeelerklassieker van Nederland liet de geboren Brabander, die voor zijn sport al jaren in Wolvega woont, zien dat hij op asfalt en klinkers gewoon de sterkste is. Een dag voordat de ploeg van coach Peter de Vries in het vliegtuig stapte voor een trainingsstage als voorbereiding op het marathonschaatsseizoen, zetten de zes man in een pak van Okay Fashion de Bartlehiemtocht naar hun hand. De enige die tot in de straten van Hallum in het spoor kon blijven van de ontketende Ariëns, was de in een strijd tegen de elementen nimmer aflatende natuurijsspecialist Jouke Hoogeveen, die pas op het einde brak. Het internationale erepodium van het Open Nederlands kampioenschap werd na honderd zware kilometers compleet gemaakt door de Nieuw-Zeelander Peter Michael, ploeggenoot van de winnaar.

Hallum was aan het eind van deze zomer het ultieme doel, zoveel was zeker na een deceptie vorig jaar op het zelfde parcours. Voor de dertigjarige Ariëns was het zelfs al de derde keer dat hij de Bartlehiemtocht won. De formatie van Okay Fashion speelde het spel in en rond Hallum perfect uit. Vanuit het vertrek was het Marthijn Mulder die er alleen vandoor ging, maar de jonge dappere Staphorster werd na 55 kilometer ingerekend door Hoogeveen, Bart en Evert Hoolwerf (Eemdijk), Ariëns en Michael.

Ariëns miste in de slotronde van ruim twintig kilometer al zijn ploeggenoot en marathonkampioen van Nederland Ingmar Berga, maar samen met Michael lukte het tot Hallum om de taaie Hoogeveen te slopen. „We zaten er steeds goed bij, maar niet iedereen draaide goed mee in de kopgroep. Dat maakte het voor ons heel erg zwaar. De laatste vijftig kilometer hebben we constant aangevallen om meer rijders kwijt te raken. Dat je dan uiteindelijk met drie man overblijft met een dikke twee minuten voorsprong, geeft wel aan dat we als ploeg heel goed hebben gereden”, zei de winnaar, die toegaf dat de adrenaline al voor de start door zijn lichaam spoot. „Ik moest voor mezelf hier gewoon winnen.”

Hoogeveen ideale metgezel

Ariëns, die vijf jaar ploeggenoot was van Hoogeveen, wist precies hoe hij ook zijn laatste concurrent nog op de knieën moest krijgen. Voor hem was Hoogeveen in de beslissende slag zelfs de ideale metgezel om richting finish te rijden. „Met Jouke kun je gewoon lang en hard doorrijden. Ik wist dat het dan moest lukken om het af te maken in de sprint.”

Hoogeveen moest in de laatste plaatselijke omlopen van anderhalve kilometer het hoofd buigen, maar de inmiddels veertigjarige Fries om utens uit Amsterdam maar geboren in IJlst verdiende als strijdlustigste rijder wel de Willem Poelstra Wisseltrofee en kreeg de ereprijs uit handen van Schelte Poelstra, heit van de op 10 oktober 1999 na de schaatsmarathon in Amsterdam overleden marathonschaatser uit het naburige Hijum. Voor Hoogeveen voelde deze ereprijs als een overwinning. „Ik heb al zoveel jaren in Hallum alles gegeven om op het podium te staan en dat lukte maar nooit. Dat je dan tweede wordt achter Crispijn, is iets waar ik als veertiger tevreden mee moet zijn”, zei Hoogeveen, die goede herinneringen bewaart aan Willem Poelstra.

Kennismaking met Hallum

Voor Michael was het een eerste kennismaking met de 'Hel van het Noorden'. De achtvoudig wereldkampioen kende de Bartlehiemtocht alleen uit verhalen van ploeggenoten en kreeg steeds meer het gevoel dat er nog iets ontbrak op zijn palmares. „Daarom kom ik volgend jaar weer naar Hallum. Ook deze wedstrijd wil ik een keer winnen.”

Bij de dames was de nationale titel na 65 kilometer voor Manon Kamminga. De geboren Haulerwijkse, die nu in Heerenveen woont, reed solo naar de streep en bleef Beau Wagemaker (Hoogkarspel) en Berber Vonk uit Appelscha voor.

Bij Kamminga heerste tot vlak voor de start de onzekerheid of ze wel klaar was voor deze zware wedstrijd, vooral omdat zij nog niet eerder startte in Hallum. Kamminga, die haar successen bijeen skeelerde op de baan, had tot afgelopen winter het gevoel dat tweehonderd kilometer schaatsen op natuurijs op de Weissensee niets voor haar was en dat gold ook voor 66 kilometer rond Hallum. Pas nu ze eigenlijk al een punt heeft gezet achter topsport, durft ze deze uitdaging aan.

Kamminga liet zich pas na het EK inlineskaten in Pamplona overhalen om toch maar een keer af te reizen naar Hallum en had daar zeker geen spijt van, omdat zij tóch de beste was. „Maar het was verschrikkelijk zwaar”, zei de 27-jarige kampioene met de gouden medaille om de nek en het rood-wit-blauwe shirt aan.

Foto: Timsimaging